

57 Akte Sassen 18-05-2021

Gerechtshof Den Bosch

Roldatum : 18 mei 2021

Rolnummer : 200.287.326 /01

AKTE

inzake:

De heer
JAN HENDRIK SASSEN

tegen

De stichting
**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT NIJMEGEN (UMC ST
RADBOUD),**
statutair gevestigd te Nijmegen

wonend te Nijmegen

Appellant
Advocaat: mr. Z.J. Rittersma

Geïntimeerde
Advocaat: mr. H. Lebbing

Appellant Sassen vraag eerbiedig akte van het volgende:

1. Anders dan geïntimeerde Radboudumc in § 3.1.21/25 van zijn antwoordmemorie stelt, is het onderscheid tussen het 'state of the art' zijn en het 'state of the art' gebruik van de Miragel plombe allerm minst kunstmatig en irrelevant.
In zijn annotatie¹ op de PIP en Miragel arresten geeft Van Boom de essentie van het Miragel arrest als volgt weer: "De Hoge Raad oordeelt dus kort gezegd dat geen sprake is van een tekortkoming als de gebruikte hulpzaak ten tijde van de behandeling 'state of the art' is". Het is aan het Radboudumc om het bewijs te leveren dat de Miragel plombe op 6 juli 1992, toen deze bij Sassen werd toegepast, 'state of the art' was. Voor dat bewijs is onvoldoende dat het gebruik van de Miragel plombe tot 1996 als 'state of the art' beschouwd werd in Nederland c.q. het Radboudumc (en zelfs tot 2000 in Spanje). Uit het artikel van Marin – met als mede-auteur Refojo, de uitvinder van de plombe – in januari 1992 bleek dat – zoals Crama en Klevering in januari 2016 beschrijven – het 'MIRAgel material' een ernstig defect ('serious flaw') had, waardoor de plombe niet langer 'state of the art' c.q. geschikt kon zijn, als dat al ooit het geval is geweest, want de plombe is wel getest op konijnen maar niet lang genoeg op mensen en is te gretig op de markt gebracht².
De in januari 1992 gebleken inzichten van Marin en Refojo prevaleren uiteraard als (mondiaal) 'heersend' boven lokale Nijmeegse en Spaanse inzichten, die achterliepen tot 1996 resp. 2000 kennelijk door het niet behoorlijk bijhouden van de literatuur.
Anders dan het Radboudumc stelt (§ 3.1.24) maakt een op zich geschikte behandeling zoals het operatief herstel van een netvliesscheur met toepassing van een siliconen of hydrogel plombe, de daarbij gebruikte hulpzaak niet automatisch geschikt. De hulpzaak zelf, de plombe, moet geschikt zijn.
Als het Radboudumc gelijk zou hebben, had de Hoge Raad de zaak direct al kunnen afdoen en was geen verwijzing nodig geweest. Aan een herbeoordeling van de grondslag van Sassen's vordering ex art. 6:77 BW (antwoordmemorie § 1.8) kan immers in dat geval niet worden toegekomen omdat er dan geen tekortkoming is – zie Van Boom.

¹ Van Boom, Gebrekkige hulpzaak bij medische behandeling, AA maart 2021

² Memorie Sassen § 49

2. V.w.b. de 'nieuwe grief' wordt gesteld (antwoord memorie § 4) dat dit een gepasseerd station is.

Sassen's beroep op het EVRM fair trial beginsel, dat meebrengt dat de rechter geen "arbitrary or manifestly unreasonable" oordeel geeft, moet echter zwaarder wegen dan het nationaal argument dat de desbetreffende cassatieklacht door de HR is verworpen met toepassing van art. 81 lid 1 RO, hetgeen immers de mogelijkheid openlaat dat de klacht op zich gegrond was maar kennelijk niet van enigerlei invloed was op de uitkomst van de zaak in cassatie^{3 4}.

3. Inzake het 'bedrog' in de zin van art. 382 Rv. annex schending van art. 21 Rv:

- stelt het Radboudumc in § 5.2.2. dat het Radboudumc nooit gepretendeerd heeft dat prof.dr. Keunen in 2005/2006 wist dat in 1992 een Miragelplombe bij Sassen was toegepast en dat de MnV ook geen verwijzingen bevat naar vindplaatsen waar Radboudumc dit zou hebben gesteld.
In Sassen's memorie § 192 zijn alle citaten opgenomen waarin het Radboud zowel in eerste aanleg als in hoger beroep heeft gesteld dat Keunen wist dat een Miragel plombe was toegepast. Zie i.h.b. CvA 6.30-6.31 in reactie op Sassen's stelling dat het niet voldoen aan de informatie- en dossierplicht de diagnose voor (prof. Deutman) opvolgende medische behandelingen ongetwijfeld heeft bemoeilijkt⁵.
Het is onbegrijpelijk dat dit nu wordt ontkend.
- In § 5.3.2 stelt het Radboudumc dat het geldende beleid in Nederland was en is het expectatieve beleid en in § 5.3.3 dat uit de publicatie van Crama en Klevering in 2016 "blijkt, niet meer en niet minder, dat in andere gevallen op een ander moment is overgegaan tot verwijdering van de plombe".
Deze 'relativering' gaat niet op. De 'andere gevallen' betreffen 467 gevallen (457 patiënten, 467 ogen) van verwijdering ingeval van symptomatische zwelling en klachten (zoals pijn en ongemak, 70% ⁶). Alleen in Sassen's geval is een expectatief beleid gevoerd door prof. Keunen, die achteraf in 2014 bleek niet te hebben geweten dat bij Sassen een Miragel plombe was toegepast ⁷.
- In § 5.4.3 wordt gesteld: "De verwijzing in de voetnoot naar het artikel van Marin et al. uit 1992 behelst niet meer en niet minder dan een vindplaats waarover meer gelezen kan worden over zwellingen bij hydrogel plombes zoals de Mai- en de Miragelplombe. Die verwijzing doet niets af aan de verklaring van Crama - en het betoog van Radboudumc - dat sprake is van relevante verschillen (in de wijze van gebruik) tussen de in het artikel van Marin et al. beschreven Maipombe en de bij Sassen toegepaste Miragelplombe:⁸⁹ ".
Voor de stelling dat de wijze van gebruik relevant is voor het materiaaldefect, de verandering van chemische samenstelling van het MIRAgel materiaal, is in geen enkel wetenschappelijk artikel enige ondersteuning te vinden.
Crama's verklaring ter comparitie van partijen op 15 januari 2010 dat het bij de Miragel plombe om "een andere plombe" ging dan de MAI plombe en dat de wijze van

³ Memorie Sassen nt. 170, Borgers, 'Doorpakken in cassatie, NJB 18-10-2013

⁴ Borgers, 'Doorpakken in cassatie, NJB 18-10-2013, blz. 2508 rk;

"Artikel 81 RO kan echter ook in beeld komen in relatie tot klachten die op zichzelf wel tot cassatie kunnen leiden, maar waarbij de indiener van het cassatiemiddel klaarblijkelijk onvoldoende belang heeft."

⁵ Inleidende dagvaarding blz.5

⁶ Memorie Sassen § 198

⁷ Memorie van antwoord prod. 2, verklaring Keunen

aanbrengen, intrascleraal (MAI) of episcleraal (Miragel) van invloed is op hoe het materiaal zich gedraagt, moet als een welbewust misleidende aperte onwaarheid worden aangemerkt in het licht van zijn artikel van januari 2016 waarin het artikel van Marin wordt vermeld als eerste bron in de literatuur betreffende 'the serious flaw' 'in the (MIRAgel) material' ⁸. Met dit Miragel materiaal werden immers – niet alleen door Crama en Klevering maar ook door diverse andere auteurs ⁹ – zowel de MAI als de Miragel plombe aangeduid, die dezelfde chemische samenstelling hadden en waarvan het materiaal dus identiek was.

Het kennelijk op Crama terug te voeren betoog van het Radboudumc in zijn conclusie van antwoord dat de Miragel plombe een andere plombe was dan de MAI plombe, moet evenzeer als apert onjuist en misleidend worden aangemerkt. Als bij antwoord was erkend dat uit de publicatie van Marin ea in januari 1992 was gebleken dat het Miragel materiaal c.q. de Miragel plombe een ernstig (materiaal)defect had, had de onderhavige procedure een wezenlijk ander verloop gehad ¹⁰. Het bedrog annex de schending van art. 21 Rv. van het Radboudumc en Crama heeft dus voor Sassen zeer ernstige gevolgen gehad, is onrechtmatig, levert misbruik van procesrecht op ¹¹ en kan niet zonder repercussie blijven.

4. In § 6.4 stelt het Radboudumc dat Sassen "tot op de dag van vandaag nog niet met een begin van bewijs is gekomen dat hij schade heeft geleden".

Sassen verwijst naar het slot van zijn inleidende dagvaarding 'VI Causaal verband' en 'VII Schade', zijn memorie van grieven blz. 26 § 70 ¹² en zijn memorie in verwijzing na cassatie § 6. De operatie van 22-8-2006 heeft geleid tot zijn arbeidsongeschiktheid van 80-100% hetgeen een aanzienlijk inkomensverlies heeft meegebracht, zoals het Radboudumc uit de mislukte mediation eind 2016/2017 ook bekend is.

5. N.a.v. § 6,5 jo. nt.98 van de antwoord-memorie wijst Sassen er op dat hij op 14 juli 2020 heeft voldaan aan de kostenveroordeling van het arrest van de Hoge Raad door overmaking van € 5.859,26 naar IBAN: NL95ABNA0213331241 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden Houthoff onder vermelding van 'kostenveroordeling HR 19-6-2020 inzake St.Katholieke Universiteit (Radboudumc) / Sassen.

Onbegrijpelijk dat Radboudumc thans wederom veroordeling van Sassen in de cassatiekosten vordert, gegeven de kostenveroordeling in het arrest van de Hoge Raad en Sassen's betaling!

Rectificatie:

6. Noot 263 op blz. 95 van Sassen's memorie waarin HR 15-09-2017, ECLI:NL:HR:2017:2360, rov. 5.3.4 is geciteerd, hoort daar niet thuis en vervalt dus.

Waarvan akte!

- Advocaat-

⁸ Memorie Sassen o.a. § 212

⁹ Memorie Sassen § 88

¹⁰ Memorie Sassen § 227

¹¹ Memorie Sassen § 224

¹² MvG blz. 26 § 70;

De uitkering van 100% per 22 augustus 2006 heeft doorgelopen tot de einddatum van deze verzekering, zijnde 1 oktober 2009. De mate van arbeidsongeschiktheid is van 45-55% naar 80-100% verhoogd in verband met een operatie. Nadien heeft onze medisch adviseur informatie ingewonnen bij uw oogartsen de heren Keunen en Tilanus. Deze informatie gaf aanleiding de mate van arbeidsongeschiktheid te handhaven op 80-100%.